

ad § 3.

Bestemmelsen om Kvinders Ret til at være fraværende for at give deres Børn Die vil medføre et overordentligt Afbræk i en Virksomheds normale Drift og i mange Tilfælde umuliggøre Anvendelsen af de paagældende Kvinder. Iøvrigt vil Bestemmelsen næppe — i hvert Fald ikke her i København — faa den tilsigtede Virkning, idet vistnok kun faa bor saa nær ved deres Arbejdsplads, at de kan naa frem og tilbage paa en halv Time.

Slutningsbestemmelsen er ganske tilsvarende Fabriklovens Bestemmelser paa dette Omraade, og selvom det vist er tvilvsomt, om den paagældende Regel har nogen nævneværdig praktisk Betydning, vil man dog ikke foreslaa, at den udgaar.

ad § 4.

Konventionen synes at tilsigte en Indskrænkning i Retten til at afskedige Barselkvinder, og forudsætter saaledes, at disse Kvinder kan optage deres sædvanlige Arbejde efter de 12 Ugers Fraværelse, og uden Forholdsregler i denne Retning, vilde de foreslaaede Bestemmelser sikkert i mange Tilfælde medføre, at de paagældende Kvinder mistede deres Arbejde. Da Arbejdet jo ikke kan ligge stille i det Tidsrum, maa der antages nye Arbejdersker for de 12 Uger, og disse skal igen afskediges, naar Tiden er udløbet. Ved denne Skiften vil foraarsages Arbejdsløshed og Spild af Tid, rent bortset fra Vanskelighederne for Arbejdsgiveren ved at faa Arbejdskraft, naar det er underforstaaet, at de paagældende sættes paa Gaden om 12 Uger.

De her nævnte Ulemper vokser i stigende Grad med Forlængelsen af den tvungne Fraværelse, thi medens en Fraværelse af 4 Uger til Nød kan klares uden Antagelse af ny Arbejdskraft, er dette umuligt, naar Fraværelsen er 12 Uger, ligesom Arbejdsgiveren endda ikke kan være sikker paa, at Fraværelsen begrænses til de 12 Uger, idet Lovforslaget fastsætter det Tidsrum, hvori der er Forbud mod Afskedigelse fra Arbejdsgiverens Side, til 15 Uger. Den udvidede Beskyttelse for Barselkvinder vil saaledes vende sig mod dem, der skal gøre deres Arbejde.

Hvis Forholdsregler som de i §§ 1—3 foreslaaede skal gennemføres, er man klar over, at Reglerne i nærværende Paragraffer er nødvendige. Dette viser imidlertid, i hvor høj Grad det volder Vanskelighed med den lange Fraværelse, og kan kun bestyrke os i den Anskuelse, at det vil være skadeligt gennem Lovforanstaltninger at fremkalde en længere Fraværelse end den, der er dikteret af det fornødne Hensyn til Moderen og Barnet.

ad § 5.

De nugældende Regler forudsætter Tilstedeværelse af Trang, for at der ydes Understøttelse. Nu er det imidlertid nok, at den paagældende Kvinde er ansat i en af de i § 1 nævnte Virksomheder. Dette vil imidlertid let give Anledning til Misbrug derved, at Kvinder nogle Maaneder før Nedkomsten søger ind paa en Fabrik. Ingen vil kunne undre sig over, hvis dette sker. En Tjenestepige, der skal have et Barn, vil ikke let kunne forstaa, hvorfor en Fabrikarbejderske skal have fri og nyde en Understøttelse i 12 Uger, medens hun selv ikke kan faa det, og hun vil selvfølgelig — og uden at nogen kan bebrejde hende det — i paakommende Tilfælde sørge for, at Forvandlingen fra Tjenestepige til Fabrikarbejderske indtræffer.

Som allerede udtalt, ser vi med Sympati paa Bestræbelserne for at sikre de fødende Kvinders Stilling og dermed den kommende Slægts Sundhed, og vi vil gerne deltage i et Arbejde for at indføre de Foranstaltninger, der maatte være paakrævet i saa Henseende. Da vi er klar over, at den fødende Kvinde ofte staar uden de økonomiske Midler, der er nødvendige for at skaffe sig selv og Barnet den fornødne Pleje, vil vi derfor gerne deltage i en nærmere Drøftelse om, hvorvidt det maatte være formaalstjenligt at afhjælpe